
ПЛЕТИСАНКА

Број 28 • Јун 2021.

Часопис ученика Основне школе „Браћа Стефановић” из Неузине

У овом броју:

Када би табла из ипричала
Дан розих мајица **Стварамо знање**
Спортска дешавања ПЕСНИЧКА ШТАФЕТА
Међународни дан књиге и ауторских права
Осми март Уметнички колаж
Литерарни кутак

Вести из школе

* У четвртак, 13.маја, у просторијама Електротехничке и грађевинске школе „Никола Тесла“ наша школа је добила уговор о додељеним средствима за реновирање тоалета и кухиње наше школе. Свечаном потписивању уговора присуствовала је директорка школе др Силвија Кермеци.

* Наши осмаци имали су прилику да слушају презентацију о Пољопривредној школи у Зрењанину у циљу интересовања за неке од представљених смерова. Ученицима је уручен материјал на коме су детаљно описани смерови ове школе.

* На литерарном конкурс у „Када би табла из ипричала“, који је организовао Интернет часопис за подстицање дечијег стваралаштва „Табла“, две ученице наше школе Лана Савурдић (6.р.) и Емили Сабо (8.р.) су освојиле похвалнице за састав. Честитамо на успеху!

Нада Мајсторовић Савовић

* Ученица наше школе Јована Марчићев добила је награду за најбољу фотографију, на ликовном конкурс у "Све боје ваздуха".

Награђена фотографија Јоване Марчићев, ученице седмог разреда ОШ „Браћа Стефановић“ из Неузине, по речима ауторке настала је сасвим случајно, током шетње селом са другарицом.

– Волим да се шетам и тада добијам инспирацију за фотографисање. Најчешће је у питању природа, посебно заласци сунца – наводи Јована. Иако је на фотографији за коју је награђена забележила дим који се диже у небо, наша саговорница каже да у њеном селу ипак има више лепих приказа који би могли да подстакну људе да чувају природу. – То су пре свега животиње, које одмалена волим – истиче Јована.

Текст преузет са <https://listzrenjanin.com>

* Музеј у школама- Пројекат Музеја града Зрењанина „Музеј у школама“ био је у сарадњи са основним школама у општини Сечањ, међу којима је и наша. „

„Музејска поставка била је у холу Дома културе, у Сечњу. Главни организатори су били Музеј града Зрењанина и Туристичка организација општине Сечањ уз подршку Образовно-културног центра Сечањ. Кустоси народног музеја су обилазили основне школе у протеклој 2020. години са циљем да направе увид у грађу коју становништво поседује на подручју сечањског округа. Сакупљен је велики број предмета, такође урађено је мапирање и документовање у дигиталној форми. На овај начин се чува од заборава богато културно - историјско наслеђе, а деца истовремено обогаћују своје знање и едукују се у области музејског наслеђа. Туристичка организација општине Сечањ поклонила је основним школама општине Сечањ реплике вредних уметничких дела добијених од Народног музеја Београда и Народног музеја Зрењанина.“

Део текста преузет са фејсбук странице Туристичке организације општине Сечањ

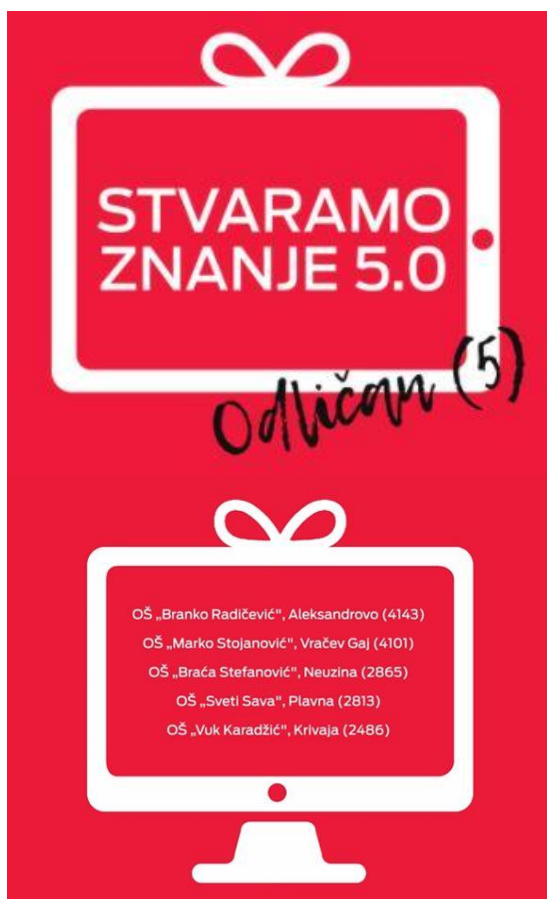
Песничка штафета

Овогодишња Песничка штафета посетила је нашу школу у среду, 26. маја 2021. У госте су нам дошли дечији писац Николета Новак и библиотекар из ГНБ „Жарко Зрењанин“ из Зрењанина. Том приликом Николета је промовисала своју нову књигу „Звали су ме...“.

Наши ученици су дочекали госте својим песмама, а уводни поздрав је прочитала Емили Сабо, ученица 8. разреда. Као најбоље песме, Николета је издвојила „Пчела и мрав“ Бранислава Бајина, 2.разред, „Љута сестра“ Хане Дрндарски, 3.разред, и „Баба и жаба“ Бориса Бајина, 6.разред. Изабране песме ушле су у даљи круг такмичења.

Честитамо Браниславу, Хани и Борису и желимо им даљи успех!

Софија Митрић, библиотекар

У оквиру пројекта „Стварамо знање“, који је реализовала компанија Телеком Србија у сарадњи са Министарством просвете, науке и технолошког развоја, Основна школа „Браћа Стефановић“ из Неузине, са освојених 2865 гласова и трећим местом у области "Североисток", нашла се међу 20 школа којима ће компанија поклонити средства за набавку савремене информатичке опреме.

Министарство је предложило 40 основних школа, а гласање је организовано путем званичне Фејсбук странице Мтс Твој свет, у периоду од 17. до 26. маја.

Опремањем кабинета новом рачунарском опремом, наши ученици ће имати знатно квалитетније услове за рад и унапређење знања уз дигитално извођење наставе.

Захваљујемо се свима који су нас подржали и својим гласовима омогућили да школа добије ову вредну донацију.

Бранка Шкрбић, школски психолог

Дан розих мајица

У организацији чланова Ученичког парламента у школи је 24.02.2021. године обележен Дан розих мајица, који се широм света обележава последње среде у фебруару као Дан борбе против вршњачког насиља.

Ученици су упознати са причом о Дану розих мајица која датира од 2007. године, када је канадски ученик Чарлс МекНил у школу дошао са розе мајицом на себи и због тога претрпео ругање и вербално насиље од својих вршњака. Дечак је розе мајицу обукао у знак подршке мајци оболелој од карцинома дојке. Активисти су купили 50 розе мајица и поделили их његовим вршњацима у школи који су их носили као подршку дечаку. Розе мајице су тако постале симбол борбе против вршњачког насиља у школама.

Међународни дан борбе против вршњачког насиља се широм света обележава последње среде у фебруару.

Чланови Парламента су уз помоћ другара из својих одељења на мајицама направљеним од розе папира исписали поруке толеранције, емпатије, другарства, све са циљем промовисања превенције и заштите деце и ученика од насиља и дискриминације. „Мајице“ са порукама су окачене у холу школе.

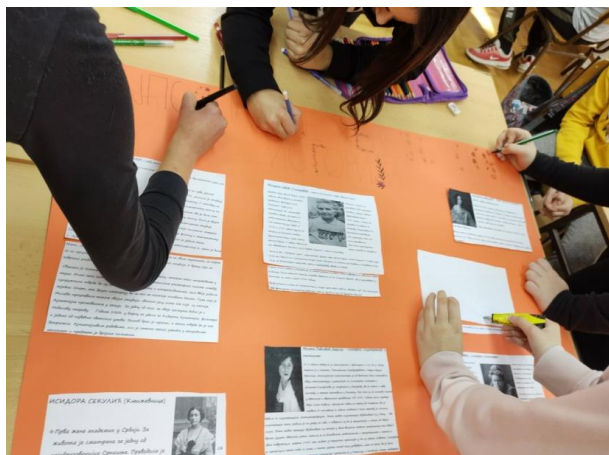
Бранка Шкрбић, школски психолог

Неке од порука су:

- Буди кул!
- Силеције су ноћна мора, бити пријатељ то је фора!
- Живи живот без насиља!
- Ширимо љубав и толеранцију!
- Предрасуда је терет који збуњује прошлост, прети будућности и чини садашњост недоступном.
- Храброст је познавати чега се не треба бојати.
- Тајна слободе почива у храбрости.
- У различитости је слобода и снага!
- Увек је добро помагати, не вређати!
- Насиље није решење.
- Други су исти као ти.

Осми март

Наши ученици су се на часу српског језика присетили једних од најчувенијих жена у српској историји. Значајне жене које су наши ученици одабрали су: Милева Марић, Милунка Савић, Милена Павловић Барили, Катарина Ивановић, Исидора Секулић и Надежда Петровић.

Кроз пано и њихове богате биографије схватили су због чега нам је битно да се присећамо овако вредних жена у нашој историји.

Спортска дешавања

Ученици наше школе учествовали су на општинском такмичењу у малом фудбалу, у организацији основне школе „Стеван Алексић“ из Јаше Томића, заузевши високо друго место. У полуфиналу су савладани вршњаци из Јарковца после бољег извођења пенала, да би смо у финалу поклекли пред снажнијом екипом из Јаше Томић којој желимо срећу на предстојећем окружном такмичењу.

Истакао се голман Иван Чонтош одбранивши два ударца са шест метара за пролаз у финале, док је ученик Јован Нинић, по многим, највише показао на овом турниру. Похвале су заслужили и остатак екипе коју су чинили Драган Петровић, Алекса Симић и Данијел Бураји. Иако ослабљени неиграњем најбољих играча због ситуације са коронам, показали смо добру игру и велико залагање што нам даје наду за будућа надметања.

Милован Маговчевић

Међународни дан књиге и ауторских права

Овај значајан датум смо обележили у библиотеци.

Ученици виших разреда су са наставницом српског језика посетили школску библиотеку и ту се упознали са смештајем уџбеника и лектира. Заједно са школским библиотекарком слагали су уџбенике, обележавали полице и направили пано са списком лектира. Подсетили су се које књиге имамо у библиотеци и поновили правила понашања.

Светски дан књиге и ауторских права обележава се 23. априла сваке године.

Редакција: Бранислав Бајин, Павле Антоновић, Хана Дрндарски, Софија Стајић, Александра Ђолаи, Софија Маркучин, Габријела Новаков, Борис Бајин, Богларка Филеп, Лана Савурдић, Ања Мулћан, Емили Сабо, Вили Вашаш, Софија Митрић, Бранка Шкрбић, Милован Маговчевић, Нада Мајсторовић Савовић.

Техничка подршка: Славица Мирановић

Уредник: Нада Мајсторовић Савовић

Када би табла из ипричала

У ђачкој глави свакога дана пролети хиљаде и хиљаде мисли. Често ме тако мисли на часу одвуку негде далеко у неки чаробан свет. Дешавало ми се да ме школско звоно на крају часа тргне и врати у стварност. Тада бих се сама себи чудила о чему сам то размишљала.

Једном, док су ме мисли одвлекле негде далеко, размишљала сам о томе како би било када би предмети проговорили. Загледала сам се у таблу и упитала сам се шта она мисли, да ли она уопште може да мисли и да ли може да говори. Наравно, знала сам одговор да не може, али сам хтела да верујем да може и како би било када би нам испричала све што она осећа, и шта ли она помисли о нама када је целу испишемо час задацима из математике, па глаголима, датумима, градовима, биљкама, животињама... Онда хладнокрвно узмемо сунђер и све обришемо и опет испочетка. Када би умела да прича она би нама, деци, све шапнула када онако збуњено стојимо испред ње и одговарамо на разна питања. Испричала би нам сигурно неку анегдоту о нашим родитељима који су такође у овој школи одрастали уз њу, нешто што они можда више не памте, а табла се сигурно сећа. Вероватно бисмо се смејали. Можда би нам испричала о томе како је тужна када ми одемо на распуст и оставимо је саму дуга три месеца. Можда је помислила да смо је заувек напустили када нас од марта није видела због вируса. Сигурно је била много тужна.

Када би нам табла испричала сву своју тугу и сву своју срећу, када би нам пренела сво своје знање, када би могла да стане у одбрану неприхваћеног детета међу другарима, било би јој много лакше.

Лана Савурдић, 6. разред

Када би табла проговорила, макар на минут, испричала би нам део неког малог одмора или школског часа.

Када би ме питали шта је то табла одговорила бих, онако олако, без пуно размишљања. Табла је предмет зелене боје, окачен на зид сваке учионице школа.

Уз помоћ табле ми гледамо примере разних задатака, преписујемо теорије, једном речју учимо. Понекад, када је време за одговарање, изађемо пред њу са пуно треме, уплашени сви до једног, онда пиши, бриши све док не решимотачно задатак. Знам да и табла, као и наставник зна решење задатка, сигурно је пример био рађен бар једном. То би био тако лак одговор, али шта бих одговорила када би ме питали: „шта би било када би табла причала?“ Вероватно бих о томе сатима размишљала, па дала одговор онако као што мислим да јесте. Табле, као и школске клупе, увек сазнају наше прве симпатије, чују наше тајне кроз шапуге које само друг из клупе сме да зна. Све расправе, малене свађице којих увек има, места где сакривамо „пушкице“ пред контролне задатке и још много других ситница. Колико су само генерација испратили иза нас, вероватно све ово што ми радимо опште им је познато. Поред свих тајни које је чувала, све што је видела, сазнала, чула, запитала бих се да ли би све то открила кадаби почела да прича. Да ли би она са мном поделила ствари које ја делим са њом... Верујем да би итабла радила исто што и ми, да би и даље све што се деси било између нас. Одговоре на питањакао што су: „Да ли њу нешто повређује, да ли је усамљена, има ли коме да каже како јој дан почиње, а како јој се завршава?“ Да ли постоји наставник којег воли мало више или мање?“ Толико питања бих јој поставила, али знам да нећу добити одговор, могу само да нагађам. Претпостављам да би и она са нама делила све, као и ми са њом, само да може да изговори било које слово, било коју реч. Ја бих њене тајне сигурно чувала, као што она сада чува моје.

Сви ми имамо некога коме можемо рећи све, а предмети, попут табле, коме говоре? Говоре нама, ученицима, када одлутамо са часа и дубоко се загледамо у њено зеленило.

Емили Сабо, 8. разред

Волим своју домовину

Домовина је место где смо одрасли и за које смо везани ма колико далеко били. Моја домовина налази се на северу Србије, тачније у Војводини. Име јој је Неузина. Неузина је окружена другим селима која је приљубљују. Она броји свега око хиљаду драгих људи уз које сам одрасла.

Овде ћете наћи људе којиће вам помоћи ма каква невоља вас задесила. Овде се сви заједно смеју, веселе, па понекад и тугују. Овде су улице увек пуне веселих људи. Неузина је место разних култура и народа. Овде не морате бити у крвном сродству да бисте били породица. Свака улица овде има своју причу, своју песму, а можемо рећи и душу. Нису само људи украс домовине, ту је и природа. Велика зелена поља краси цвеће разних мириса, облика и боја. Домовина је место којег ћемо се целог живота сећати и које ће нас подсећати на све успомене биле оне лепе или не. Сваки мали ожиљак може да чува једну велику успомену у родном месту. Свако сећање на родно место будиће у нама једно неописиво али лепо осећање.

Домовина ће увек бити са нама ма где год ми били. Остаће у нашим срцима.

АњаМулћан, 7. разред

Мој учитељ

Ја идем у четврти разред.

Мој учитељ је Даниел Јухас. Он има тридесет година. Висок је, има плаве очи и плаву косу. Са нашим учитељем имамо доста занимљивих часова, на пример музичко и час природе и друштва. На часу музичког нам пушта песме и то нам је доста занимљиво, и те песме треба да нацртамо код куће. Врло нам је занимљив и час физичког када учитељ игра са нама између две ватре и онда сви њега гађамо да би он испао из игре. Мој омиљени предмет је Мађарски језик. Волим да читам и да пишем саставе. Омиљени догађаји су када се дружимо са учитељем и нешто слаavimo. На пример Божић или 8. март. За Божић размењујемо поклоне, слушамо божићне песме. Сећам се када смо ишле на рецитаторско такмичење да рецитијемо и учитељ нас је возио, мене и Тимеу. Ишле смо у Сутјеску. После рецитовања смо се дружиле и јеле пицу.

Мени је мој учитељ веома драг јер је увек спреман да нам помогне да заједно решимо неки проблем.

Богларка Филеп, 4. разред

Песнички кутак

„Пчела и мрав“

Пчела је вредна
као мрав.
Прави мед,
јер је здрав.

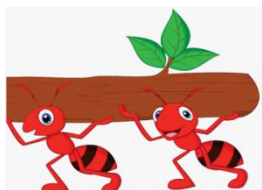
Пчела и мрав
су се срили,
да буду другари
они су хтели.

Мрав и пчела
су другари,
њихово другарство
се не квари.

Бранислав Бајин, 2. разред

„Љута сестра“

Моја сестра има плаву
косу
и мале пеге на носу.
Она се често љути,
па јој кажем да ћути.

Она много воли
животиње,
али највише воли коње.
Коња јој не можемо
купити
и то њу често љути.

Моја сестра се са мном
често свађа
и виче на мене, иако је
млађа.

Али, иако се пуно
препиремо,
ми се ипак много волимо.

Хана Дрндарски, 3. разред

„Баба и жаба“

Била једна баба
и њена плава жаба.

Баба је у штали држала
краве,
а жабе је у рупи држала
мраве.

Дошао је један дечак
и ставио жабу у цак.

Баба је почела од туге да
плаче,
а дечак од среће да скаче.

Борис Бајин, 6. разред

Уметнички колаж

Габријела Новаков,
7. разред

Александра Ђолаи,
6. разред

Павле Антоновић,
3. разред

Софија Стајић,
4. разред

Софија Маркучин,
6. разред

Вили Вашаш,
8. разред

Емили Сабо,
8. разред

Ања Мулћан,
7. разред